

'Een dankbaar leven'

Groei: 8 maart 2007

Door: Teis Tanghe

Het thema van vanavond is 'Een dankbaar leven'.

Ik wil eerst kort ingaan op het woord dankbaarheid en dit woord vanuit een christelijk oogpunt benaderen.

Ook al is het woord 'dankbaar' op het eerste gezicht geen moeilijk woord, ik heb toch even gekeken naar de omschrijving die de Dikke Van Dale aan 'dankbaar zijn' geeft. Dit geeft soms toch net een andere kijk op een woord of geeft een woord soms een diepere betekenis. De Dikke Van Dale omschrijft 'dankbaar zijn' als: 'Iemand goedgezind zijn wegens genoten voorrechten'. Dit betekent dus dat er aan 'dankbaar zijn' altijd een actie van een ander vooraf is gegaan, namelijk het geven van een voorrecht. Zo ook bij de Here God. De dankbaarheid tegenover de Here God ontstaat ook na een actie van Zijn kant. In Johannes 1 vers 12 staat: 'Wie Hem (de Here Jezus) wel ontvingen en in Zijn naam geloven, heeft Hij het voorrecht gegeven om kinderen van God te worden'. Voor het ontvangen van dit voorrecht, mogen we de Here God dankbaar zijn. Dit voorrecht dat de Here God ons wil geven, is ontstaan door het lijden, het sterven en de opstanding van de Here Jezus. Je kan dus zeggen dat de Here Jezus de basis van christelijke dankbaarheid is.

In het Grieks wordt 'dankbaarheid' aangeduid met het woord 'eucharistia'. Hierin zit het woord 'charis', dat 'genade' betekent. Je kan het woord 'dankbaarheid' dus ook vertalen met 'van genade spreken'.

Samenvattend kan je dus zeggen dat christelijke dankbaarheid inhoudt, dat je de Here God goedgezind bent, omdat we dankzij Zijn genade, die gebaseerd is op het werk van de Here Jezus, kinderen van de Here God mogen zijn.

In de Bijbel lezen we dat 'dankbaar zijn' een opdracht van de Here God is. In Kolossenzen 3 vers 15 staat: 'Laat in uw hart de vrede van Christus heersen, want daartoe bent u geroepen als leden van één lichaam. Wees ook dankbaar'. In Kolossenzen 3 vers 17 staat: 'Doe alles wat u zegt of doet in de naam van de Here Jezus, terwijl u God, de Vader, dankt door Hem'. In Kolossenzen 4 vers 2 staat: 'Blijf bidden en blijf daarbij waakzaam en dankbaar'. Een andere duidelijke tekst hieromtrent lezen we in Thessalonicenzen 5 vers 16 tot en met 18. Paulus schrijft hier: 'Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt'.

Dankbaarheid van de mens zou vanzelfsprekend moeten zijn, maar is het niet. Daarom is het nodig dat de Here God ons oproept om te danken. Het is een soort bewustwording van wat je hebt ontvangen en van wat Hij je nog wil geven!

De Here God wil dat we Hem danken voor alles wat Hij geeft, maar ook in alles. Dit betekent dat heel je leven gekenmerkt wordt door dankbaarheid.

In het gedeelte uit Thessalonicenzen dat ik net las staat niet: 'Dankt God, ondanks alles'. Nee, er staat: 'Dankt God onder alles'. 'Danken onder alles is niet hetzelfde als 'danken voor alles', want er zijn nu eenmaal dingen in het leven waar je niet voor kunt danken. Je hoeft in bepaalde situaties dus geen dankmogelijkheden te gaan zoeken in de zin van: 'Anderen hebben het slechter dan ik, dank U Heer!'. Het gaat erom dat we God temidden van alles danken, want waar je ook middenin staat: de

genade van de Here God blijft! Een goed voorbeeld hiervan is het lied van Habakuk. In Habakuk 3 vers 17 tot en met 19 lezen we: 'Al zal de vijgenboom niet bloeien, al zal de wijnstok niets voortbrengen, al zal de oogst van de olijfboom tegenvallen, al zal er geen koren op de akkers staan, al zal er geen schaap meer in de kooien zijn en geen rund meer binnen de omheining, toch zal ik juichen voor de Heer jubelen voor de God die mij redt. God, de Heer is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten snel als hinden, hij laat mij over mijn bergen gaan'. Dit is een mooi voorbeeld van de Here God danken onder alles. Als je op deze manier dankbaar bent, dan betuig je dus dat je afhankelijk bent van de Here God. Hier kan je uit afleiden dat voor christelijke dankbaarheid een nederig hart nodig is. Om het in de woorden die ik zojuist gebruikt heb te zeggen: om de Here God goedgezind te zijn, omdat je dankzij Zijn genade, die gebaseerd is op het werk van de Here Jezus, een kind van de Here God mag zijn, moet je beseffen dat je niet zonder Hem kan. Om de Here God dankbaar te kunnen zijn, moet je je dus nederig richting Hem opstellen en je afhankelijk weten van Hem.

Hoe leidt je in praktijk op deze manier een dankbaar leven?

Zoals, denk ik, de meeste mensen hier weten bestaat de Heidelbergse Catechismus uit 3 delen. Het eerste deel heeft als thema 'Ellende', het tweede deel heeft als thema 'Verlossing' en het derde deel heeft als thema 'Dankbaarheid'. Het derde deel begint met zondag 32 en vraag 86. Deze vraag luidt: 'Nu wij uit onze ellende, zonder enige verdienste van onze kant, alleen uit genade door Christus verlost zijn, waarom moeten wij dan nog goede werken doen?'. Het antwoord op deze vraag luidt: 'Omdat Christus ons niet alleen met zijn bloed gekocht en vrijgemaakt heeft, maar ons ook door zijn Heilige Geest vernieuwt tot zijn beeld, opdat wij met ons hele leven tonen, dat wij God dankbaar zijn voor zijn weldaden en opdat Hij door ons geprezen wordt. Vervolgens om zelf uit de vruchten zeker te zijn van ons geloof en om door onze godvrezende levenswandel ook onze naasten voor Christus te winnen'. In Efeze 2 vers 10 lezen we: 'Want hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God mogelijk heeft gemaakt'. Het tonen dat wij de Here God dankbaar zijn, doen we dus door de weg te gaan van de goede daden die de Here God mogelijk heeft gemaakt. In zondag 33 van de Heidelbergse Catechismus wordt vraag 91 gesteld. Deze vraag luidt: 'Wat zijn goede werken?'. Het antwoord luidt: 'Allen die uit waar geloof, naar de wet van God en tot Zijn eer gedaan worden, maar niet die op onze eigen mening of op geboden van mensen gegrond zijn'.

Kort gezegd: je kan in de praktijk uiting geven aan het leven van een dankbaar leven en je dankbaarheid jegens de Here God tonen, door goede werken te doen. Daden dus die vanuit het geloof naar de wil en tot eer van de Here God worden gedaan. Dit is een ruime omschrijving, maar ik denk dat er ook ontzettend veel onder kan vallen. Je zou in grote daden kunnen denken, zoals het werk dat Wilbert en Rima, Joke en Stefan en meer mensen doen. Maar je kan hierbij ook aan kleinere dingen denken, zoals het bezoeken van een zieke of het luisteren naar iemand die zijn verhaal kwijt wil. Een ander voorbeeld van een kleine daad is het geven van een gift. Hierover staat in 2 Corinthe 9 vers 12 geschreven: 'U bent in ieder opzicht rijk geworden om in alles vrijgevig te kunnen zijn, en uw vrijgevigheid leidt door onze bemiddeling tot dankzegging aan God. Uw bijdrage aan de collecte heft immers niet alleen het gebrek van de heiligen in Jeruzalem op, maar leidt er bovendien toe dat ze God

uitbundig danken'. Wanneer je deze daden vanuit je geloof doet, dan toon je door het doen van deze daden je dankbaarheid tegenover de Here God.

In het antwoord op vraag 86 uit de Heidelbergse Catechismus die ik zojuist las werd de dankbaarheid tegenover de Here God in zekere zin gekoppeld aan de vrucht van de Heilige Geest. In Galaten 5 vers 22 en 23 lezen we dat de vrucht van de Geest liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing is. Je kan dus zeggen dat je dankbaarheid tegenover de Here God kan uiten en daarmee een dankbaar leven kan leiden, door in gebed te streven naar de vrucht van de Heilige Geest. In andere woorden, door in gebed te streven naar de vrucht van de Heilige Geest, toon je dat je de Here God goedgezind bent, omdat je een kind van Hem mag zijn.

Een andere manier om je dankbaarheid jegens de Here God te tonen, is om af en toe eens stil te staan. Stil te staan bij de op het oog kleine dingen in het leven. Wanneer je bijvoorbeeld stil staat bij het simpele feit dat je vanochtend weer mocht wakker worden, wat voor veel mensen op deze wereld niet de gewoonste zaak van de wereld is, dan geeft dat je een gevoel van dankbaarheid tegenover Hem van wie je afhankelijk mag weten. Dankbaarheid wordt in onze tijd vaak gekoppeld aan materialisme. Wanneer je materiële wensen niet of onvoldoende worden vervuld, dan ben je niet snel dankbaar. Wij horen zovaak dat materiële zaken mensen gelukkig maken. Maar dit is niet waar. Dingen maken je niet gelukkig en dingen geven je geen dankbaarheid. De meeste ongelukkige mensen zijn ondankbaar. Het is niet zo dat deze mensen ondankbaar zijn, omdat ze ongelukkig zijn. Het tegenovergestelde is waar. Mensen zijn ongelukkig, omdat ze ondankbaar zijn. Ware dankbaarheid brengt ook het ware geluk mee. Want de bron van ware dankbaarheid, zoals ik eerder gezegd heb, is de bron van het ware geluk, namelijk de Here Jezus. Dankbaarheid verandert een mens.

Een leven van dankbaarheid is positief denken en kijken. Het glas is half vol in plaats van half leeg. Natuurlijk gebeuren er veel slechte en erge dingen. Dat is realiteit en waar. Maar iets dat veel meer is dan die slechte dingen, is de goedheid en liefde van de Here God, die Hij aan Zijn kinderen wil geven. Zullen wij dan niet dankbaar zijn? Zo moeten wij onszelf oefenen in positieve gedachten en dankbaarheid tegenover God.

De bekende Duitse predikant Bonhoeffer heeft eens gezegd: 'Dankbaarheid verandert kwellende herinneringen in een stille vreugde, als het oog gericht is op Jezus Christus die tot hiertoe heeft geholpen'.

Ik ga afronden.

Tijdens de voorbereiding van dit praatje, las ik op internet de uitspraak: 'Dankbaarheid is voor de ziel, wat de ruitenwisher is voor de auto'. Degene die deze uitspraak heeft bedacht, was hierop gekomen naar aanleiding van het volgende gedichtje:

*Is de zon door de wolken bedekt en zie je nergens een streepje blauw,
is je ziel door je zonden bekleet en lijkt alles zo triest en grauw,
gaat alles wank'len, loopt alles scheef,
ga God dan danken voor dat wat bleef.*

*Niets houdt het venster der ziel zo blank,
als elke dag een 'hartelijk dank'.*

Iedereen weet hoe belangrijk een ruitenwischer voor een auto kan zijn. Als de ruitenwischer niet werkt en het regent, dan wordt de voorruit snel ondoorzichtig. Verder rijden zou gevaarlijk zijn. Pas als de ruitenwischer weer goed werkt, kan de reis worden voortgezet. Zo is het ook in het geestelijk leven. Dankbaarheid maakt het venster van onze ziel schoon. Waar de echte dankbaarheid ontbreekt, gaat het uitzicht verloren en raken we het spoor bijster.

Dit was hetgeen dat ik met u wilde delen over het thema 'een dankbaar leven'.

Gespreksvragen:

- Heeft u / heb jij er moeite mee dankbaar te zijn?
- Vindt u / vind jij dat u / je dankbaarheid jegens de Here God kan tonen, door in gebed te streven naar de vrucht van de Heilige Geest?
- Zijn er belemmeringen om de Here God dankbaar te kunnen zijn?
- Leiden 'goede werken' tot een uiting van dankbaarheid jegens de Here God?
- Gaat er van een dankbaar leven een evangeliserende werking uit?